

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

6

Vragen van het lid **De Vries** (ChristenUnie) meegedeeld aan de minister van Defensie op 11 februari 2003 over het bergingsbeleid bij tijdens de Tweede Wereldoorlog boven Nederlands grondgebied neergeschoten vliegtuigen.

1
Kunt u een schatting geven, in hoeveel wrakken van vliegtuigen die tijdens de Tweede Wereldoorlog boven Nederlands grondgebied zijn neergestort en niet werden geborgen, zich lichamelijke resten bevinden van daarbij omgekomen militairen, die dientengevolge officieel als vermist gelden?

2
Bent u bereid u met dezelfde ijver ervoor in te zetten dat deze gesneuvelden alsnog worden geborgen en een persoonlijk graf krijgen, als vorige week met de Nederlandse marinevliegers die in 1958 boven Iran verongelukten en daar waren begraven?

3
Wanneer kan de Kamer de resultaten van de evaluatie over de verantwoordelijkheidsverdeling op dit punt tegemoet zien, die is toegezegd bij de behandeling van de begroting van Defensie in de Eerste Kamer op 20 februari 2001 (Handelingen pag. 20-982) en opnieuw op 5 februari 2002 (Handelingen pag. 18-932)?

Antwoord

Antwoord van de heer **Kamp** (minister van Defensie). (Ontvangen 26 november 2003)

1
In de Nederlandse bodem bevinden zich naar schatting nog ongeveer 2000 vliegtuigwrakken uit de Tweede Wereldoorlog. In ongeveer 400 van deze vliegtuigwrakken bevinden zich mogelijk nog lichamelijke resten van omgekomen militairen.

2
Evenals in bijvoorbeeld het Verenigd Koninkrijk, gaat het Nederlandse overheidsbeleid ervan uit dat vliegtuigwrakken waarin zich stoffelijke resten bevinden als oorlogsgraf dienen te worden beschouwd. Het is beleid deze stoffelijke resten uit piëteit te laten rusten op de plaats waar zij zijn neergekomen. Slechts indien de openbare veiligheid in het geding is, bijvoorbeeld in verband met nog aanwezige explosieven, of indien nabestaanden de uitdrukkelijke wens hebben om hun omgekomen familieleden te laten herbegraven, heeft de Nederlandse overheid een inspanningsverplichting tot berging over te gaan. De beslissingsbevoegdheid om al dan niet tot een berging over te gaan, berust in een dergelijke geval bij de betrokken gemeente. Om de zorgvuldigheid bij een berging te waarborgen stelt Defensie de

bergingsdienst van de Koninklijke luchtmacht, de Bergings- en Identificatiedienst (BID) van de Koninklijke landmacht en de Explosievenopruimingsdiensten, voor een groot deel kostenloos, ter beschikking. Slechts waar de inzet van defensiemiddelen gebonden is aan regels voor marktptreden door de rijksoverheid, bijvoorbeeld bij opsporingswerkzaamheden (niet te verwarren met ruimingswerkzaamheden) door de Explosievenopruimingsdienst, worden kosten in rekening gebracht.

3
De evaluatie van de circulaire over wrakkenberging, die wordt uitgevoerd onder leiding van de ministeries van Binnenlandse Zaken en van Defensie, wordt naar verwachting begin 2004 voltooid.